

*ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΓΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ*

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

ΕΙΜΕΘΑ ΣΩΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥ
Καλλινίκου Καρούσου, Μητρ. πρώην Πειραιώς

*ΧΑΦ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: agnikmark.gr*

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 31 Ι Ο Υ Λ Ι Ο Υ 2016

✠ Εὐδοκίμου δικαίου (θ' α.),

✠ προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ΕΙΜΕΘΑ ΣΩΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Οἱ πολλοί ἔν σῶμα ἐσμέν ἐν Χριστῶ» (Ρωμ. ιβ' 5).

✠ εικόνα του σώματος, που ο Παῦλος χρησιμοποιεῖ ἐδῶ, του εἶναι λίαν προσφιλῆς. Καὶ σε ἄλλες ἐπιστολές ο Παῦλος, ὅπως σὴν Α' πρὸς Κορινθίους, σὴν πρὸς Ἐφεσίους, σὴν πρὸς Κολοσσαεῖς, χρησιμοποιεῖ τὴν ἴδια εἰκόνα, γιὰ νὰ τονίσει τὴν υποχρέωση τῆς ἀγάπης που πρέπει νὰ ἔχουμε ὁ ἕνας στὸν ἄλλο.

«*Οἱ πολλοί ἔν σῶμα ἐσμέν ἐν Χριστῶ*». Ἐδῶ βγαίνει μία πρώτη βασικὴ ἀλήθεια ὅτι ὅλοι ὅσοι πιστεύουμε στὸν Χριστὸ εἴμαστε ἕνα σῶμα. Ἡ ἀλήθεια αὐτὴ ἐπεξηγεῖ σε ὅλους μας καὶ τὸ τι εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἐκκλησία εἶναι τὸ μυστικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοῦ τοῦ σώματος, ὅλοι ὅσοι πιστεύουμε εἰς Χριστόν, εἴμαστε μέλη. Καὶ ἀμέσως ἔχουμε μίαν δευτέρην βασικὴ ἀλήθεια: Ἀφοῦ εἴμαστε μέλη ὅλοι τοῦ ἰδίου σώματος, δὲν εἴμαστε ξένοι μεταξὺ μας, ὅπως δὲν εἶναι ξένο τὸ χέρι πρὸς τὸ πόδι, ἀφοῦ εἶναι μέλος τοῦ ἰδίου σώματος.

Οἱ ἄλλοι, λοιπόν, δὲν εἶναι απλῶς οἱ διπλανοί, πολὺ δε περισσότερο δὲν εἶναι οἱ ξένοι. Εἶναι κομμάτι τοῦ ἰδίου τοῦ εαυτοῦ μας, ἀφοῦ καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐμεῖς εἴμαστε μέλη τοῦ ἰδίου σώματος, που εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἐτσι ἡ υποχρέωση τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἄλλους εἶναι ἐντελῶς φυσικὴ. Ἀφύσικη εἶναι ἡ κατάσταση τῆς ἀπονείας τοῦ ἐνός μέλους τοῦ σώματος πρὸς τὸ ἄλλο.

Ὅταν πονᾷ τὸ ἕνα χέρι ὅλα τὰ μέλη τοῦ σώματος νοιώθουν τὸν πόνο. Ἐτσι καὶ μέσα σὴν χριστιανικὴ κοινότητα, τὴν Ἐκκλησία, ὅταν πονᾷ κάποιος, πρέπει ὅλοι νὰ πονοῦν. Δὲν μπορεῖς νὰ ἀδιαφορεῖς γιὰ τὸν διπλανό σου καὶ νὰ λες ὅτι ζεῖς φυσιολογικά. Ἐάν ἀδιαφορεῖς, δείχνεις ὅτι εἶσαι ἀποκομμένος ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὴ ἡ ἔννοια τοῦ σώματος δίνει τὴν πλήρη ἐξήγηση τοῦ βάθους καὶ τῆς ρίζας τῆς ἀγάπης. Ἀλλὰ καὶ διώχνει τὴν υψηλοφροσύνη καὶ καλλιέργει τὴν ταπεινώση, ἀφοῦ ὅλοι εἴμαστε μέλη τοῦ ἰδίου σώματος καὶ ἔχουμε τὴν υποχρέωση τὸ ἕνα μέλος νὰ υπηρετεῖ τὸ ἄλλο.

Θα ἀναφέρω ἕνα παράδειγμα ἀπὸ αὐτά, που ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει: Ἐάν μπει ἕνα ἀγκάθι στὸ πέλμα τοῦ ποδιοῦ, πονᾷ ολόκληρο τὸ σῶμα. Καὶ τὸ κεφάλι, που εἶναι ὑψηλότερη θέση καὶ θεωρεῖται τὸ ἐντιμότερο μέλος τοῦ

Κυριακὴ ΣΤ' τοῦ Ματθαίου

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. ιβ' 6 - 14)

Ἄδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότῃ, ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Αποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ, τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι, τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι, τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί, τῷ πνεύματι ζέοντες, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες, ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντάς ὑμᾶς, εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε.

σώματος δεν αδιαφορεῖ για το πόδι που πάσχει και υποφέρει. Αλλά σκύβει με στοργή στο πονεμένο πόδι, θέτει τα χέρια σε κίνηση και τα μάτια σε έρευνα, για να βγάλει το αγκάθι από το πέλμα του ποδός και να θεραπεύσει το πάσχον μέλος. Και δεν λέει ποτέ η κεφαλή: «Εγώ είμαι ψηλά, δεν έχω ανάγκη το πόδι, που είναι χαμηλά». «Εἴτε πάσχει ἓν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη», βεβαιώνει αλλού ο θεῖος ἀπόστολος Παῦλος.

Αὐτή η εικόνα του σώματος δείχνει ὅτι η ἀγάπη εἶναι φυσικὴ κατάσταση. Η ἀπονία, ο ατομισμός, η ἀδιαφορία και η ἀσυμπίθεια προς τοὺς ἄλλους εἶναι ἀφύσικη κατάσταση. Δεν εἶναι νοητό να πονά ἓνα μέλος του σώματος και να ἀδιαφοροῦν τα υπόλοιπα μέλη. Και φανερώνει, ὅπως προηγουμένως σημειώσαμε, τὴν ρίζα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Συνεπῶς ἐκεῖνος που δεν νοιώθει τον πόνο του ἄλλου δικό του πόνο, εἶναι ἀφύσικος ἄνθρωπος.

Ὅλοι οἱ πιστεύοντες στον Χριστό ἀποτελούμε ἓνα Σῶμα. Κεφαλή του σώματος εἶναι ὁ Κύριος. Μας ἐνώνει ἡ πίστις στον Χριστό και μας ἐμπνέει και κατευθύνει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, που ὅλον συγκροτεῖ τον θεσμόν τῆς Εκκλησίας. Ὁ Χριστός εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἐνότητος ὅλων μας.

«**Τὰ δέ μέλη τοῦ σώματος οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν**». Με τα λόγια αὐτά ο θεῖος Παῦλος θίγει ἀκόμη και τὸ θέμα τῆς διαφορᾶς τῶν χαρισμάτων που ἔχει ὁ καθένας μέσα στην Εκκλησία. Εἶμαστε μεν ὅλοι μέλη του αὐτοῦ σώματος, ἀλλά δεν εἶμαστε ὅλοι κεφαλή, οὔτε ὅλοι χέρια οὔτε ὅλοι πόδια οὔτε ὅλοι μάτια. Και ἐπειδὴ ὁ Παῦλος ἀναφέρεται κυρίως για τα ἐντὸς τῆς Εκκλησίας ἔργα, θα πρέπει να γνωρίζουμε ὅτι ὁ καθένας μας ἔχει τὴ θέση του μέσα στο Σῶμα τῆς Εκκλησίας, ἀνάλογα με τὸ χάρισμα που ὁ Θεός τού ἔδωσε. Λέγει ὁ ἅγ. Οἰκουμένιος ἐρμηνεύοντας τὸ χωρίο αὐτό: «*Ὅπως στα διάφορα μέλη του σώματος ἔχει δοθεῖ ξεχωριστό ἔργο, ἔτσι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔδωσε στον καθένα μας διάφορα χαρίσματα*».

Κυριακὴ ΣΤ' του Ματθαίου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Αδελφοί, έχοντες χαρίσματα διαφορετικά, σύμφωνα με την χάριν που μας εδόθηκε, ας τα χρησιμοποιήσωμεν, εάν προφητείαν, ανάλογα με την πίστιν μας, εάν υπηρεσίαν, εις το έργον της υπηρεσίας, ο διδάσκαλος, εις την διδασκαλίαν, εκείνος που παρηγορεί, εις την παρηγορίαν, εκείνος που δίνει κάτι, ας το κάνη με γενναιοδωρίαν, εκείνος που είναι προϊστάμενος, ας εργάζεται με ζήλον, εκείνος που ελεεί, ας ελεή με χαράν. Η αγάπη να είναι ειλικρινής. Μισείτε το κακόν και προσκολλάσθε εις το καλόν. Ως προς την αδελφικήν αγάπην, να είσθε γεμάτοι στοργήν ο ένας προς τον άλλον· ως προς την αμοιβαίαν εκτίμησιν, ο ένας να ξεπερνά τον άλλον· να μη είσθε οκνηροί ως προς τον ζήλον, να είσθε κατά το πνεύμα θερμοί, να υπηρετήτε τον Κύριον, να χαίρετε διά την ελπίδα σας, να έχετε υπομονήν εις την θλίψιν, να επιμένετε εις την προσευχήν, να συμμετέχετε εις τας ανάγκας των χριστιανών, την φιλοξενίαν να επιδιώκετε. Ευλογείτε εκείνους που σας διώκουν, ευλογείτε και μη καταράσθε. (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, έκδ. Αποστολικής Διακονίας)

Τοιουτοτρόπως λοιπόν, ανάλογα με εκείνο, που είναι καθένας, κι ανάλογα με τα χαρίσματα, που του εδόθησαν, πρέπει να υπηρετεί τον πλησίον και να διακονεί το όλο έργο της Εκκλησίας. Ούτε πρέπει να υπεισέρχεται μέσα μας φθόνος και ζήλεια, για τα τυχόν υπέρτερα χαρίσματα, που εδόθησαν στους άλλους.

Για να εμβαθύνουμε περισσότερο στα λόγια του Παύλου, θα έλθουμε πάλι στην εικόνα των μελών του σώματος. Όλα τα μέλη του σώματος είναι έντιμα, όπως όλα τα μέλη του σώματος είναι απαραίτητα και άξια αγάπης και τιμής. Και το πόδι είναι εξίσου έντιμο μέλος του σώματος, όπως είναι το κεφάλι και το χέρι εξίσου έντιμο μέλος όπως είναι το μάτι. Απλούστατα άλλη διακονία και άλλη δουλειά κάνει το κεφάλι, άλλη κάνει το χέρι και άλλη κάνει το πόδι. Όταν όμως κάθε μέλος του σώματος κάνει το έργο του σωστά, έχουμε την αρμονία του σώματος και την υγεία του σώματος. Δεν είναι υγιές το σώμα, όταν ένα μέλος είναι άχρηστο ή αρρωστημένο. Και το κοινωνικό σύνολο ισορροπεί, όταν καθένας με αγάπη προσφέρει αυτό που δύναται, και όταν ο ένας πονά τον άλλον. Αλλά στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονίσουμε ότι ο Παύλος με τα λόγια του «τά μέλη τοῦ σώματος οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν», δίδει απάντηση και στο θέμα της φαινομενικής ανισότητας των ανθρώπων και της ανισότητας των χαρισμάτων.

Ο Πανάγαθος Θεός δεν έχει αδικήσει κανένα. Όλοι ελάβαμε τάλαντα, όπως είτε και ο Κύριος στην παραβολή των ταλάντων· άλλος έλαβε πέντε, άλλος δύο και άλλος ένα τάλαντο. Εμείς, τότε είμαστε εντάξει, όταν τα τάλαντα, που μας έδωσε ο Θεός, τα χρησιμοποιούμε προς το αγαθόν.

Και κατ' αρχήν δεν πρέπει να παραπονούμαστε ότι έχουμε λιγότερα τάλαντα. Θα μας ζητηθεί λόγος από τον Θεό γι' αυτό, που έχουμε, και γι' αυτό, που Κυριακή ΣΤ' του Ματθαίου

είμαστε. Όταν αυτό που είμαστε, το ζούμε σωστά, είμαστε ισορροπημένοι άνθρωποι και ευτυχείς. Όλοι δεν μπορούν να προσφέρουν το ίδιο. «Έκαστος ἐφ' ᾧ ἐτάχθη». Η φαινομενική ανισότης εξισορροπείται με την αγάπη.

Και η κοινωνία η ανθρώπινη ηρεμεί και ισορροπεί, όταν όλα τα μέλη της Εκκλησίας εργάζονται με αγάπη, με σεβασμό ο ένας στον άλλο, με πραγματικό πόνο ο ένας για τον άλλο...

Καλλινίκου Καρούσου, Μητρ. πρώην Πειραιώς, από το βιβλίο: «Η Ορθόδοξη Ζωή στην Πράξη», σελ. 68-70 & 73-75, Β' Έκδοση, Εκδόσεις Χρυσοπηγή

Το Αναστάσιμο Απολυτίκιο της Κυριακής

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀννυμνήσωμεν, πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠδύδωκε, σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ.

Τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ποῦ ὑπάρχει προαιωνίως, χωρὶς νὰ λάβῃ ποτὲ ἀρχή, εἶναι ὁμοούσιος δηλαδὴ μὲ τὸν Πατέρα Θεὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, αὐτὸν ποῦ ἐγεννήθη τέλειος ἄνθρωπος, παίρνοντας σάρκα ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία γιὰ τὴν σωτηρία μας, ἄς τὸν ἀννυμνήσωμε οἱ πιστοὶ, κι ἄς τὸν προσκυνήσωμε εὐλαβικά· καὶ τοῦτο, διότι ἐδέχθη ἀπὸ μεγάλη ταπείνωσι νὰ καρφωθῇ ἐπάνω στὸν Σταυρὸ καὶ νὰ ὑπομείνῃ τὸν θάνατο, καὶ νὰ ἀναστήσῃ ἔτσι αὐτοὺς ποῦ εἶχαν πεθάνει, μὲ τὴν δική του ἐνδοξη καὶ τριήμερη Ἀνάστασι.

✠ ✠

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δευτέρα 1^η Αυγούστου 2016, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

Σάββατο 6 Αυγούστου 2016, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

2) Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ Π Ρ Ο Σ Τ Η Ν Υ Π Ε Ρ Α Γ Ι Α Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ο

Κατά την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου θα γίνεται στο Ναό μας κάθε απόγευμα **εσπερινός & παράκληση (6:30 - 8:00)**. Παράκληση δε θα γίνεται το Σάββατο, καθώς και την παραμονή των εορτών της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

3) Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ Σ Τ Ο Π Ο Ρ Τ Ο Ρ Α Φ Τ Η

Την Τετάρτη 3 Αυγούστου 2016, στο παρεκκλήσιο της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Πόρτο Ράφτη θα χοροστατήσει στην παράκληση (7:00 μ.μ. - 8:00 μ.μ.) ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Νικόλαος.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΣΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. 3ΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: agnikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: agnikmark.gr

Κυριακή ΣΤ' του Ματθαίου